

1 JANUARI 1929

No. 1

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Want Ik ben voornemens dingen aan Mijne Kerk te openbaren,
welke verborgen zijn gehouden van vóór de grondlegging der wereld,
dingen die tot de bedeeing van de volheid der tijden behooren.”

Leer en Verbonden. afd. 124: 41.

„RIJKE GAVE VAN GOD — EEN JAAR TIJDS!”

Door JOHN P. LILLYWHITE.

Bovennatuurkundigen en wiskundigen mogen zoo redeneeren dat wij in onze wijsgeerige oogenblikken bijna de overtuiging krijgen dat er in werkelijkheid geen ruimte of tijd bestaat, doch voor den mensch-van-elken-dag, in een wereld-waar-dagelijks-gewerkt-wordt, geldt het volgende: hoe meer hij deze reeks gewaarwordingen die men het Leven noemt, ervaart, des te meer wordt hij doordrongen van één onweersprekelijk feit: dat het eene wat wij allen gemeen hebben is - Tijd. En het verschil tussehen ons is gelegen in het gebruik dat wij van dat gemeengoed — Tijd — maken.

Velen onzer weten door ondervinding dat de tijd vliegt, op snelle vleugelen, en dat zoo hij eenmaal voorbij is, wij hem niet kunnen terugroepen. Waarschijnlijk treft dit feit ons op Nieuwjaarsdag meer dan op enig anderen tijd. Er is misschien geen dag in het jaar die zoo algemeen ernstige gedachten wekt als de eerste. Het bewustzijn dat er weer een nieuw jaar is gekomen doet natuurlijkerwijs sommige gedachten aan het oude jaar rijzen, dat voor altijd is heengegaan. In verschillende mate brengt het voorbijgaande jaar allen menschen vreugde en verdriet, welslagen en mislukking. Het voorbijgaan van elk jaar als een afgesloten spanne tijds doet denken aan de eeuwigheid, waarvan de jaren slechts fragmenten zijn.

Zij die van de eeuwige waarheden geen vollediger begrip hebben dan hetgeen de gissingen en leeringen van ongeïnspireerden hun

toedeelen, en die zichzelf beschouwen als niets meer dan een wezen-dat-nu-eeemaal-leeft, voor wie het bestek van het aardsche leven het eenigste is van welks bestaan zij verzekerd zijn, mogen terecht het gestadig elkander volgen der jaren gadeslaan met gevoelens van droefheid en spijt. Droevig is inderdaad het standpunt van hen die dusdanig met de theorieën en leeringen der menschen doortrokken zijn, dat zij niet met een oog vol geloovig vertrouwen op de toekomst kunen blikken. Uit de gebeurtenissen van het menschenleven lezen zij niet dat de toekomst zich uitstrekt achter 's levens horizon, en dat er werkelijk een leven na dit aardsche bestaat. Gelukkig is hij die geleerd heeft dat geloof de eenigste sleutel is tot een kennis van God en het leven hiernamaals. Er bestaat geen andere wijze om deze waarheid te leeren. De rede moge naar deze kennis streven — zij streeft tevergeefs. Het zijn alleen de reinen van harte, wier oog in onwankelbaar geloof omhoog is gericht, die God zullen zien en zich een kennis van Hem zullen verwerven. Het geloof weeft de toekomst in het tegenwoordige. Het doet ons van de eeuwigheid even zeker zijn als van den zonsopgang van den morgen. Het is het anker dat de ziel veilig aan de eeuwige Rots der Waarheid vasthoudt en uit onze harten twijfel en vreeze verbant. De twijfelaar is een stuurlooze. Hij heeft geen meerplaats. Elk ijdel denkbeeld drijft hem heen en weer als een notedop op rusteloze golven. Zijn brein dwaalt en vrede is hem vreemd.

Geloof in God is de zedelijke zwaartekracht van het Heelal. Het houdt de menselijke zielen in de baan der waarheid en zal ons helpen om in den levensstrijd te slagen. Wanneer wij den weg des tijds afzien en in de toekomst schouwen, moet het geloof onze kijker vormen, om de beteekenis van de zich voordoende gebeurtenissen te lezen, en tevens moet het de Liahona (het kompas) zijn, die ons feilloos in al onze handelingen leiden zal.

Het is goed om een oogenblik te poozen alvorens het Nieuwe Jaar reeds te ver gevorderd is, teneinde terug te zien op de gebeurlijkheden van het vorige jaar. Wat heeft dit voor ons gebracht? Hoevele onzer droomen zijn bewaarheid? Hoevele onzer groote verwachtingen zijn beschaamd? Hoevelen onzer buigen het hoofd bij het terugblikken en zeggen van den bodem huns harten: „Wij danken U, o Vader, dat wij niet vooruit wisten wat wij door hebben moeten maken?” Dan, als wij inzien wat de maanden ons gebracht hebben, hoe zij onze oogen hebben geopend voor een grooter begripen van het plan van leven en zaligheid, hoe zij onze intelligentie vergroot hebben, ons medegevoel hebben versterkt, onze zielen hebben verruimd — hoevelen dan, buigen het hoofd met nog grooter dankbaarheid en zeggen: „O Vader in den hemel, het is alles van waarde geweest. Alle verdriet en lijden zijn ontegenzeggelijk de moeite waard geweest — wij danken U.”

Weer een jaar! Verleden jaar om dezen tijd tuurden wij met

verlangenden blik in de toekomst, vol hoop. Nu zien wij achter ons — hoe is het beeld? Op het oogenblik is alles kalm. De slag van het vorige jaar is gestreden en gewonnen; nu staan wij aan den vooravond van een nieuwen strijd.

Een zoete, zachte stem fluistert ons in het oor: „Wees sterk en heb goeden moed; wees niet bang, noch bedroefd, want de Heere Uw God is met u, waar gij ook henengaat.”

Wat hebben wij dan te doen met twijfel en vrees? Hij die ons veilig door het verleden geleid heeft, kan ons beslist in de toekomst behoeden. Aan Hem die de aarde in de palm Zijner hand houdt kan zekerlijk het welzijn Zijner gehoorzamen toevertrouwd worden. Waarom dan aarzelen of terugdeinzen? Indien wij doen wat recht is, behoeven wij niet te vreezen. Op dan; vrees het onbetreden pad niet, dat de toekomst nog verborgen houdt. Helderder dan alle heldere sterren aan het firmament straalt de „Ster der Hope!”

Zie haar, lezer; haar onvervaagb're luister! Houd uw oog steeds op de Ster der Hope gericht. Leer dit geheim: de weg des Heeren is de rechte weg, en gelukkig inderdaad is de ziel die van „mijn weg” „Uw weg” heeft leeren maken.

Wat zal het nieuwe jaar ons brengen? Laat mij het u zeggen, want ik weet het zeer wel. Het zal vol verdriet zijn zoo gij het pad alleen zult trachten te bewandelen. Het zal met onuitsprekelijke vreugde vervuld zijn indien gij met God wilt wandelen. Door velen wordt vaak de vraag gesteld: hoe kan men werkelijk gelukkig zijn? En altijd komt het antwoord tot mij in de woorden van een onzer liederen: „Doe wat recht is.” Zoo gij hieraan twijfelt, sla de wereld eens gade. Zie de menigte die den God van genot en zelfzucht dient. Zoek daar naar waar geluk — gij zoekt tevergeefs. Wend u naar den waren volgeling van den nederigen Nazarener, naar dengene die geleerd heeft zichzelf te overwinnen, wiens eenigste doel en verlangen is om den Heer te dienen, die altijd zegt: „Uw wil”, en niet: „mijn wil”. Dan is uw zoeken naar den Heiligen Graal geëindigd en hebt gij gevonden waar de gansche wereld met zoo weinig succes naar zoekt: waar geluk.

Mijn Nieuwjaarsboodschap aan de lezers luidt: „Doe wat recht is”. Het zal nu en dan een weinig zelfopoffering eischen, een groote mate zelf-onderdrukking; doch het is het eenigste op aarde dat „zuiver goud” is. „Doe wat recht is”, en gij zult de wereld overwinnen. Wat het vorige jaar ook voor u betekend moge hebben, maak het tot geschiedenis, doch laat het nieuwe jaar er de levende vrucht van zijn. Treed 1929 binnen met een vriendelijke gedachte voor elkeen. Gij behoeft de hand die u geslagen heeft niet te kussen, doch grijp haar met hartelijke gevoelens, en laat de verrijnende tonen van het beste dat in u leeft, weerklank vinden bij den ander — hetgeen zeer vaak gebeurt waar wij het niet verwachten. Maak het Nieuwe Jaar in uw huis tot een gelukkig jaar;

draag uw zorgen met gemak, laat uw hart zonneshijn zijn, en uw leven zal warmte afstralen aan uw gansche omgeving. Op die wijze zult gij met de uwen geluk smaken. Moge dit Nieuwe Jaar een ieder brengen wat hij ervan verlangt. „Rijke gave van God — een jaar tijds!” Mijn vraag is: wat gaat gij doen met Godes rijke gave van negentien-negen-en-twintig?

DE BRIEF VAN KALLIKRATES.

Uit het Grieksch door J. M. Witherow.

Dit artikel verscheen in het Septemhernummer van de „Improvement Era”, die het op haar beurt met toestemming van de redactie der „Atlantic Monthly” uit het Maartnummer van dat tijdschrift overnam.

Ofschoon het geheele artikel zeer interessant is, zijn wij door beperkte plaatsruimte genoodzaakt om ons te bepalen tot het publicceeren van slechts enkele gedeelten ervan, die wij willekeurig hebben uitgekozen.

Zoo dit epistel echt mocht zijn, werpt het een aardig licht op de keikbestuurlijke moeilijkheden die de eerste Christenen te overwinnen hadden. Daarnaast doet het ons goed om te lezen hoe ondanks uiteenlopende meeningen over sommige punten, velen toch den Apostel Paulus erkenden en eerden als een Godsgezant. Voor verdere bijzonderheden verwijzen wij naar onderstaande inleiding van den Vertaler.

Red. „De Ster”.

Het volgende document is min of meer vrij vertaald van een Grieksch handschrift, in rondschrift geschreven, hetgeen doet denken aan de tweede eeuw na Christus' geboorte. Vier en dertig bladzijden zijn overgebleven, doch de laatste is slechts een brokstuk, en het slot is verloren geraakt. Deze papyrusbladen zijn met andere documenten gevonden diep in het zand dat een kelder van een vervallen huis vulde. De plaats waar dit huis staat wordt om een begrijpelijke reden nog eenigen tijd geheim gehouden. Wij kunnen echter wel zeggen dat de ontdekking geschiedde in een district in Noord Afrika. Alle papyrusbladen zijn voorzichtig ingepakt en naar New York verzonden, waar zij 7 Juni 1927 zijn aangekomen.

Van de andere in dezen kelder gevonden documenten is er slechts één van algemeen belang. Dit schijnt te spreken over de havens in het Oosten der Middellandsche Zee ten tijde van Vespasianus. De rest zijn brieven, rekeningen, kookrecepten en verslagen van gilde-vergaderingen.

Het hiervolgende geschrift dient zich aan als een brief van een man met eenige ontwikkeling, die tot de Gemeente te Corinthe behoorde. De toon waarop hij schrijft is die van iemand die oprecht verlangend is naar geestelijk licht, ofschoon uit sommige gedeelten een weinig ontevredenheid spreekt. De schrijver schijnt zeer goed bekend geweest te zijn met den eersten brief aan de Corinthiërs in 'ons Nieuw Testament, en geeft geen blijk dat hij ooit de Handelingen der Apostelen of de herderlijke epistelen gelezen heeft.

Omtrent de echtheid dezer kleine verhandeling zullen de meeningen zeer zeker uiteenloopen. Sommigen zullen haar houden voor hetgeen zij beweert te zijn, n.l. het werk van een geleerd Christen uit ongeveer 64 N. C. Anderen zullen het een duidelijk-waarneembare nabootsing noemen uit den tijd van Justinus de Martelaar of het eind der tweede eeuw. In elk geval draagt het beslist bij tot het bespreken van godsdienstige vraagstukken die in verschillende deelen van Europa zoowel als Amerika groote belangstelling wekken.

De brief is in paragrafen verdeeld en bovenschriften zijn ingevoegd. Enkele verwijzingen naar bronnen van aanhaling zijn hier en daar gegeven. Voor deze bovenschriften en verwijzingen is alleen de vertaler (J. M. Witherow) verantwoordelijk. Daar de schrijver er geen aanspraak op maakt in dit epistel gewijde instructies voor de kerk te schrijven, heeft de vertaler (J. M. Witherow) niet getracht Bijbel-Engelsch te gebruiken.

J. M. WITHEROW.

Kallikrates, de zoon van Euphorbus, een der getrouwen te Korinthe, aan Paulus, den geliefden apostel onzes Heeren Jezus Christus: ontvang genade en vrede van den eenen waren God die u gezonden heeft om het woord des levens aan Achaja te verkondigen.

Het heeft mij altijd gespeten dat, terwijl ik in een berg-dorpje een dag reizens ten zuiden van Sikyon woonde, ik u, Paulus, nimmer heb gezien, noch iets van u vernemen mocht toen gij het Evangelie te Korinthe aan het verkondigen waart. Drie jaren nadat gij Korinthe voor het laatst verliet, kwam ik hier om de boeken van enkelen onzer beroemde leeraren te bestudeeren, en hier ontmoette ik Stephanus, uw broeder in Christus, en nu de mijne. Hij heeft mij onderwezen in den weg tot zaligheid, hetgeen gij hem geleerd hadt. Door hem ben ik gedoopt en toegevoegd tot het aantal heiligen die te Korinthe zijn. Ik woon in de straat die naar de oude haven leidt, in het vierde huis vanaf den tempel van Apollo.

* * *

Gij zijt onze meest doeltreffende en overtuigende leeraar. Van Silas en Loukas hebben wij gezegden van onzen Heere zelf en vele Zijner gelijkenissen ontvangen, en van Apollos vele uitleggingen van de Hebreuwsche schrijvers. Doch gij zijt voor ons de grootste onderwijzer van allen die nu leven. En toch, zooals gij zegt: gij „voert geen heerschappij” 1) over ons geloof. Gij redeneert met ons als gij schrijft over de gerechtshoven, over het betalen der apostelen, over het spreken in talen in de openbare bijeenkomsten, over de wederopstanding en andere onderwerpen. Doch waarom zoudt gij met ons redeneeren, zoo wij uw oordeel niet mogen toetsen? Ongetwijfeld vestigt gij den indruk, dat gij wenscht dat wij ons eigen verstand gebruiken en oordeelkundig overwegen hetgeen gij zegt. Neen, op sommige punten noodigt gij ons nadrukkelijk uit om onze eigen meening te vormen. Bij het bespreken van den afgodendienst 2), en waar het geldt vrouwen met ongedekten hoofde 3), en waar het profeten geldt die tot de gemeente spreken 4), zegt gij ons ronduit, dat wij voor onszelven moeten denken. Ik ben ervan overtuigd dat gij het ons niet kwalijk nemen zult, nu wij u

1) 2 Cor. I : 24.

2) I Cor. 10 : 14, 15.

3) I Cor. 11 : 13.

4) I Cor. 14 : 29.

aan uw woord herinneren. Sta mij toe, geliefde leermeester, u te zeggen hoe ik oordeel over sommige uwer leeringen, u biddend zich niet beleedigd te gevoelen, doch geduld met mij te hebben in geval ik het met u oneens mocht zijn, en mij met broederlijke vriendelijkheid de juiste leering omtrent deze punten duidelijker te willen verklaren.

* * *

Geen leidende ambtenaren.

Wij hebben nu verschillende bisschoppen te Korinthe, zooals, naar ik verneem, onze broederen te Philippi en Efeze eveneens hebben. Zij zijn wijs en ernstig, en trachten onze moeilijkheden te regelen en toezicht te houden op onzen eeredienst in overeenstemming met de instructies die gij voor ons in uw brieven hebt neergeschreven. Ik verwijs persoonlijk nimmer naar deze instructies zonder mij af te vragen waarom gij geen bisschoppen of andere bedienaars aansteltet of deedt aanstellen, alvorens Korinthe de eerste maal te verlaten. Gij schreeft dat er elders verscheidene leeraars en leiders onder toezicht der apostelen in de Kerk waren. Gij wist dat sommige broederen te Korinthe min of meer voor dit werk bekwaam waren. Gij hebt thans Stephanas genoemd en gezegd dat gij zoudt willen dat wij mannen als hij navolgden.

Over tucht.

Maar o, Paulus, zou het niet wijzer geweest zijn om ervoor te zorgen dat zulke mannen werden aangewezen, direct toen het vaststond dat gijzelf zoudt moeten vertrekken? Gij waart natuurlijk onaangenaam getroffen toen in de eerste dagen die overspeleige ¹⁾ den naam onzer Kerk oneer aandeed. Doch wie der broederen was verplicht om de onplezierige taak op zich te nemen om den overtreders te berispen en de Gemeente te verzoeken hem uit te bannen? Kan het u verwonderen dat wij draalden? Wij hadden niemand die handelend op kon treden of oordeelen, omdat niemand daartoe aangewezen was. Uw onderricht dienaangaande laat ruimte voor de uitlegging dat een willekeurige groep personen (mannen en vrouwen, gehuwden en ongehuwden, oude menschen en jongens en meisjes) dergelijke overtredingen mogen hooren en dienomtrent een beslissing nemen. Dit kan toch uw bedoeling niet zijn? Zoo uw woorden over procesvoering hier als bindend voor de Kerk zouden beschouwd worden, totdat onze Heere komt, voorzie ik ernstige moeilijkheden. In de vroegere dagen van de Helleensche vrijheid, zoowel in Athene als in Korinthe, heeft men altijd geoordeeld dat het bezwaarlijk gaat om een groote vergadering als rechtbank te laten optreden. Zal het ons gemakkelijk vallen?

* * *

1) 1 Cor. 5.

Tegenstrijdige meeningen.

* * *

Met betrekking tot andere passages denken wij aan onzen kant dat gij het in sommige punten bij het rechte en in het andere bij het verkeerde eind hebt. Ik heb reeds enkele der laatste soort vermeld, en hier wil ik alleen maar toevoegen dat ik wenschte dat gij de meening van sommige Alexandrijnen en Stoïcijnen niet gingt verkondigen, n. l. dat duivelen in de lagere regionen wonen en aldaar ongerechtigheid werken. Ik hoop dat het voor een Christen niet noodig is om in duivelen te gelooven. Ik wilde ook dat gij uitgelaten hadt hetgeen gij zegt over sluiers en haar der vrouwen. Zoo de Heer niet binnen een honderd jaren komen zal, zou het kunnen gebeuren dat uw woorden hieromtrent in streken kwamen waar men ze zeker zou misverstaan. Ik heb gehoord dat de vrouwen in Abessynië geen sluiers kennen. In een bepaald gedeelte van Indië, zegt men, is het voor mannen ongepast om het haar kort en voor vrouwen om het lang te dragen. De tijd zou kunnen komen dat zij, die uw persoonlijke meening als voor het Woord Gods aannemen, den vrouwen van deze twee en andere landen gaan vertellen dat zij zonder sluiers en lang haar Gode onbehaaglijk zijn en niet zalig kunnen worden. Ik ben er zeker van dat gij een dergelijke uitlegging van uw brief aan Korinthe betreuren zoudt.

Ondanks deze verschillen volgen en eeren wij u, en verlangen wij immer meer van u te leeren van den weg der waarheid en der liefde zooals die in Christus is.

* * *

Wederopstanding.

Van al uwe vrienden die ons bezocht hebben heeft Loukas mij het meest getroost. Hij en ik hebben gezamenlijk uw schoon beoog over de Wederopstanding overgelezen. Ik vroeg hem omtrent mijn vader en moeder, die goede menschen waren. Zij zijn twintig jaren geleden gestorven, zonder ooit van Christus gehoord te hebben. En Loukas zei tot mij: „Wees welgemoed, Kallikrates, want God heeft geen uitverkorenen en hij die Hem eerbiedigt, en in onverschillig welke natie een goed leven leidt, is bij Hem welkom”. En ik vroeg hem: „Wie heeft dat gezegd?” En Loukas antwoordde: „Kephas”. (Petrus).

En ik zeide: „Gezegend zij Kephas voor *** (drie regels ontbreken) gedoopt voor mijn lieve ouders”.¹⁾ Doch anderen zeiden: „Nee, want indien het geheel en al nutteloos ware om voor de dooden gedoopt te worden zou Paulus nimmer *** ”.

(Het slot is verloren geraakt.)

1) 1 Cor. 15 : 29, 30.

NIEUWS UIT DE ZENDING.

Speciale vergaderingen.

Ouderling Henry 't Hart meldt ons uit Alphen aan den Rijn d.d. 21 December 1928:

„Sedert onze komst hier in Alphen (een maand of twee geleden) hebben wij heel wat tegenstand ondervonden, en door dien tegenstand geraakten wij algauw over het gansche stadje bekend; weliswaar in de meeste gevallen ten kwade, doch bekendheid schijnt men ons te willen geven.

Door middel van strooibiljetten hebben wij aangekondigd dat wij Vrijdagavond 14 December 1928 om 8 uur een vergadering zouden houden. Te oordeelen naar de twijfelachtige houding van de menschen wisten wij niet of wij vijf of honderd bezoekers verwachten konden. De zaal ging om half acht open, en daar er een regel bestond dat er niet meer dan 200 binnen mochten, waren wij genoodzaakt om 8 uur de deuren te sluiten, daar de zaal vol was. De portier zei dat er een 170-tal moest worden teruggezonden wegens gebrek aan meerdere ruimte.

Twee leden uit Leiden waren aanwezig. Als sprekers traden op: Br. J. Bertram (uit Leiden), Districts-president J. Vernon McGrath en Zendings-president John P. Lillywhite. De aanwezigen luisterden met aandacht en gedroegen zich behoorlijk.

De volgende dagen vernamen wij veler meening omtrent deze vergadering. Ofschoon sommigen besliste tegenstanders van het Evangelie zijn geworden, waren er ook die zeer voldaan waren en belangstellend vroegen wanneer de volgende vergadering gehouden zou worden. Dezelfde vraag kwam van verscheidene personen die wegens plaatsgebrek onverrichter zake naar huis hadden moeten terugkeeren.

Alles bijeengenomen, was deze bijeenkomst een groot succes”.

Te Rotterdam werd op Vrijdag 21 December j.l. een bijzondere openbare vergadering gehouden, alwaar Ouderling P. B. J. van Leeuwenburg en Zendingspresident John P. Lillywhite antwoordden op verschillende bezwaren die op een bijeenkomst van buitenstaanders op den voorafgaanden Dinsdag tegen het „Mormonisme” waren ingebracht. De toespraken waren zeer overtuigend en verweg de meerderheid der luisteraars ging voldaan huiswaarts. Onder de aanwezigen bevonden zich enkele felle tegenstanders van onze Boodschap, die evenwel het gesprokene met gespannen aandacht volgden.

Aangekomen.

Uit Zion zijn op den 13en December 1928 aangekomen de Ouderlingen Fred. V. Karren en Edward H. Boyer, teneinde in ons land een zending te vervullen. Ouderling Karren is op heden werkzaam in Rotterdam, en Ouderling Boyer werkt in Den Haag.

Groeten uit Zion.

Van de Familie Herman Schilperoort ontvingen wij een schrijven, met het verzoek om den bekenden in Nederland door middel van „De Ster” hun hartelijke groeten en gelukwensen voor 1929 over te brengen. Zij maken het sinds hun aankomst in Salt Lake City (Mei 1928) goed en hebben redenen tot groote tevredenheid.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: H. SCHOTEL

HET SCHERM GAAT OP: — 1929!

Welgemeende wenschen en wenken.

Uit Groningen.

Laat ons, alvorens opnieuw een blad om te slaan in het boek van „ons sterfelijk leven”, een oogenblik poozen en ons rapport over 1928 doorzien. Om te ontdekken wat er geworden is van de goede besluiten die wij bij 1 Januari 1927 genomen hebben. Is ons doel bereikt? Of zijn al die voornemens en oogmerken slechts hersenschimmen, die nooit verwezenlijking zullen zien? Hebben wij de gelegenheden aangegrepen die zich aan ons voordeden?

Als wij dit gedaan hebben zullen wij het rangschikken onder de dingen van het verleden, en wij beginnen met nieuwer, grooter en hooger idealen dan ooit tevoren, met meer geestkracht en vastberadenheid om in ons die goddelijke eigenschappen, zooals liefde, geloof en nederigheid, te ontwikkelen. Steeds arbeidend met het oog alleenlijk gericht op de heerlijkheid Gods, immer strevend om onzen Heer en Meester na te volgen. Omdat zoo wij wenschen te gaan waar God is, wij dezelfde eigenschappen (en in zeer hoge mate) moeten bezitten als Hij. Ons oogmerk voor het komende jaar zij dus om „in ons die goddelijke eigenschappen tot meerdere ontwikkeling te brengen.”

IRA Z. WARD, districts-president.

Groningen:

SIER VUYK. K. R. JUDD.

Uit Utrecht.

Toen twee vrienden eens genoeglijk praatten, maakte de oudste, wiens gelaat een rijper oordeel verried, geboren uit jaren van ondervinding, de opmerking: „De Heer De Bruin is altijd opgewekt en bemoedigend in zijn optreden en Mijnheer Snijder ziet elkeen net als een fotograaf: altijd van de beste zijde.”

De jongere vriend stelde de vraag: „Wat zijn de karaktertrekken die u bevallen in de menschen waarmee u in aanmerking komt?”

„Nu, in de eerste plaats houd ik van een open blik en een edelmoedigen, onzelfzuchtigen aard. Ik houd van een medevoelend

hart, dat zoo goed kan begrijpen. Ik houd van iemand wiens gezelschap ik in stilte kan genieten. Ik houd van iemand die oprecht is, geduldig, ernstig, vriendelijk en eerlijk. Ik mag iemand die zoo-
wel van ontspanning als van arbeid geniet, die doet wat in zijn oog
goed is en alles gelooft wat hij zegt. Ik houd van iemand met een
goed humeur, die smetteloos is, zich niet opwindt, en bovenal
iemand waar men op bouwen kan. En ik houd.....

„Maar welk soort menschen moogt u dan niet?”

„Ik houd niet van degenen die altijd klagen en spreken over
menschen en dingen die hun niet aanstaan”.

De zendelingen uit de districten Utrecht en Overijsel zenden
de complimenten van den dag aan hun medearbeiders, broeders
en zusters in de geheele zending. Laat ons allen besluiten om in
het Nieuwe Jaar de kostbare uren der gelegenheid te benutten in
het tot ontwikkeling brengen der karaktertrekken die in een
mensch zoo beminnelijk zijn.

G. W. ESPLIN Jr., districts-president.

Utrecht:

ORLANDO VAN ORDEN.
CORNELIUS J. DEE.

Apeldoorn:

REINDER SPRINGER.
ADRON V. KING.

Ede:

MERRILL L. PETERSON.
LEO A. TEERLINK.

Enschedé (O.):

ARLO L. CHRISTENSEN.
RICHARD J. WEST.
WARREN D. RICHARDSON

Amersfoort:

PRESTON P. WILLIAMS.
J. STANLEY HUMPHREY.

Arnhem:

FRANK E. MITCHELL.
THEODORE DE VRIES.
MARVIN RICKS.

Gorinchem:

BEN BERNARDS.
B. NEBEKER.

Uit Rotterdam.

Wij hebben kort geleden de grootste aller gebeurtenissen her-
dacht, en naar wij hopen op een geschikte wijze. Deze groote ge-
beurtenis, die alle Christenvolkeren herdenken, heeft het lot van
God's aardse kinderen bepaald en van dit leven meer dan een
louter „bestaan” gemaakt. Nu heeft een ieder de gelegenheid om
zich een doel te kiezen en ernaar te streven.

Wanneer opnieuw een tijdpaal op 's levens pad wordt voorbij-
gegaan, kleeden bijna alle vooruitstrevende menschen hunne goede
bedoelingen in wat men gewoonlijk Nieuwjaarsbesluiten noemt.
Het resultaat dat wij zullen zien aan het einde van het jaar 1929
zal van onszelf afhangen. De manier waarop wij onzen tijd be-

steden en de wijze waarop wij ons van onze taak kwijten, zullen bepalen of het oordeel over onzen arbeid al dan niet gunstig zal zijn.

Wij zenden onzen Broeders, Zusters en Vrienden de allerbeste groeten van het Nieuwejaar-getijde en verblijven, als steeds, uwe Broederen en medewerkers in de zaak der Waarheid.

J. VERNON McGRATH, districtspresident.

Rotterdam:

R. M. DAVEY, Overziener
der Zondagsscholen en O.O.V.
G. VAN DER WAARD.
Zr. J. VAN DER WAARD.
DON. H. VAN DAM.
WARREN H. PERRY.
HARVEY L. DEEM.
L. W. M. DALEBOUT.
FRED. V. KARREN.

Rotterdam-Overmaas:

HENRY J. NOORDA.
JOHN WESTRA.
P. B. J. VAN LEEUWEN-
BURG.
Wm. J. KOLDEWIJN.

Den Haag:

JOHN H. McLAREN.
WARDE M. CAMERON.
JOHN SIEVERTS.
EDWARD H. BOYER.

Dordrecht:

JOHN F. KIKKERT.
DON. M. WAKEFIELD.

Schiedam:

JOHN VAN HAREN.
Zr. B. VAN HAREN.

Delft:

M. ELMO CARR.
G. J. VAN ALFEN.

Gouda:

CHARLES S. STEPHENS.
JOHN RIP.

Alphen aan den Rijn:

HENRY 't HART.
EARL F. SHIPLEY.

Uit Amsterdam.

De zendelingen uit het Amsterdamsche district willen gaarne in weinig woorden hunnen Broeders en Zusters in het Evangelie de verzekering geven dat zij zich nog immer verblijden in het groote voorrecht om in 's Heeren wijngaard te arbeiden. Zij bezitten een sterke getuigenis van de waarheid der Boodschap die zij te brengen hebben en zien met verlangen uit naar den tijd dat dit Evangelie hier op aarde algemeen aanvaard en geleefd zal zijn.

Het is ons aller oprechte bede dat de Ster-lezers zich in het Nieuwe Jaar 1929 de rijkste zegeningen zullen waardig maken. U allen weet immers in welke mate gezondheid, geluk en welslagen van uzelf afhangen?

Amsterdam:

JOHN HOEKSTRA.
Zr. K. HOEKSTRA
JOHN H. DIJKSTRA.
ERSAL H. BEUS.
CLAUDE W. DRAAYER.
HERMAN DE MIK.

Den Helder:

ADOLPHUS HOLM.
HARRY ASMUS.

Ymuiden:

KENNETH S. BERRY.
ARCHIE L. RICHARDSON.

Haarlem:

GLENN E. HILL.
NEWEL J. MORTENSON.

VAN HET HOOFDKANTOOR.

De tijd snelt als op vleug'len
 Hem houden kan men niet,
 Hij komt en vliedt snel henen,
 Waarbij hij niets ontziet.
 En zoo w' er niet voor zorgen,
 Verdwijnt dra onze kans;
 Kortstondig is het leven,
 Als een dag is zijn glans.

De deur van een nieuw jaar wordt opengedaan en wij treden langzaam naar binnen. Straks wordt weer een deur achter ons gesloten en kunnen wij alleen door het venster van ons geheugen een blik terug werpen in het afgelopen jaar. Mochten wij in de toekomst, door het schoone Evangelie van den Meester dat wij bezitten, edeler mannen en vrouwen worden dan wij in het verleden geweest zijn, en laat ons profijt trekken van de door ons begane fouten en overtredingen, opdat deze ons mogen aanmoedigen tot volharding en verbetering.

Laat ons steeds als leuze in onze gedachten hebben: „Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is.” Dit moet ons doel en streven zijn in de jaren die vóór ons liggen.

Met dit doel voor oogen krijgen wij een nieuw inzicht in het leven. Wij hebben dan het hoogste ideaal om eenmaal deelachtig te worden. Maar om dit te bekomen moet er eenheid zijn tusschen lichaam, geest, hart en verstand, samenwerkend in volmaakte harmonie.

En wij, als nieuwelingen op den weg der volmaking, moeten eerst leeren getrouw te zijn in de kleinere dingen, opdat wij onwankelbaar mogen zijn in de grootere.

Wij kunnen niet in onverschilligheid met den stroom meegaan, doch moeten tegen den stroom in strijden met geheel onze kracht, om de haven te bereiken. Waken en weerstand bieden tegen mist, duisternis, stormen en andere gevaren die als een onverwacht kwaad ons kunnen overvallen.

Dit doel waarnaar wij streven, neemt ons uit de kijkers-plaatsen van het leven en plaatst ons op het tooneel van werkzaamheid. Wij worden dan deelnemers en niet langer toeschouwers. Het geeft ons een rol in het spel, een rol die geen ander voor ons spelen kan in het groote drama der menschheid.

Moge God ons den moed en de begeerte geven om ons leven zoo in te richten dat de wereld dagelijks door onzen handel en wandel een betere sfeer zal worden.

Wij als uwe broederen zijn dankbaar onder u te mogen arbeiden, en wenschen u van harte geluk en voorspoed in het komende jaar, en hopen met u meer en meer gelijk onzen Vader in den Hemel te worden en de kroon der „volmaaktheid” te onvangen.

R. W. FARNSWORTH, Secretaris der Zending.

J. D. LILLYWHITE, Secretaris der Z. S. en O. O. V.

H. SCHOTEL, Ass. Red. „De Ster”.

JEZUS DE CHRISTUS.

Hoofdstuk I.

Inleiding.

(Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologiekلاس.)

Het is een kwestie van geschiedkunde dat, bij of tijdens het begin van wat men sindsdien de Christelijke jaartelling noemt, de Mensch Jezus, bijgenaamd de Christus, in Bethlehem (Judea) geboren werd. De voorname data van zijn geboorte, leven en sterven worden zoo goed bevestigd, dat zij redelijkerwijs onbetwistbaar zijn; het zijn opgeteekende feiten, en over het algemeen beschouwt men ze in de beschaafde wereld als door en door echt. Het is waar, dat door gapingen in de verslagen van het verleden ten aanzien van bijkomstigheden de afgeleide feiten uiteenloopën; doch zulke verschillen zijn beslist van minder belang, daar geen ervan noch alle bij elkaar genomen ook maar een schaduw van redelijken twijfel werpen op het historische feit dat de Mensch die in de letteren Jezus van Nazareth geheeten wordt, op aarde heeft bestaan.

Wat betreft wie en wat hij was, daarover loopen de meeningen der menschen zeer uiteen; en dit verschil van opvatting en geloof openbaart zich het scherpst in die punten die van het grootste gewicht zijn. De plechtige getuigenissen van millioenen die reeds stierven en millioenen die nog leven, vereenigen zich in het uitroepen van Hem als zijnde goddelijk, de Zoon van den levenden God, de Verlosser en Zaligmaker van het menschelijk geslacht, de Eeuwige Rechter van de zielen der menschen, de Verkorene en Gezalfde van den Vader — in het kort, als de Christus. Er zijn anderen, die Zijn Godschap loochenen, doch niettemin de allesovertreffende eigenschappen van zijn onvergelykelyk, niet-te-benaderen Menschzijn prijzen.

Voor den student in de geschiedenis staat deze Mensch onder de menschen als eerste, vooraan en alleen, als een leidende persoonlijkheid in den vooruitgang der wereld. De menschheid heeft nimmer een leider voortgebracht die Zijns gelijke is. Zoo wij Hem alleen als historisch persoon beschouwen, is Hij reeds eenig. Met menschelijke maat gemeten, steekt Jezus van Nazareth boven de stervelingen uit door Zijn schitterend karakter, de eenvoud, schoonheid en zuivere waarde Zijner voorschriften, en den invloed die Zijn voorbeeld en leeringen op den vooruitgang van de menschheid hebben. Bij deze onderscheidende trekken van overtreffende schoonheid voegt de vrome Christen een kenmerk dat nog verre boven alle andere gaat: Christus' goddelijke afkomst en de eeuwige werkelijkheid van Zijn positie als Heere en God.

Zoowel Christen als ongeloofige erkennen Zijn meerderheid als Mensch en hebben eerbied voor het feit dat Zijn geboorte het begin van een nieuw tijdperk beteekende. Christus werd geboren

in het midden der tijden, en Zijn leven op aarde beteekende het hoogtepunt van het verleden en het inluiden van een periode die zich zou onderscheiden door menschelijk hopen, pogen en presteeren. Zijn komst beteekende een nieuwe orde in het tellen der jaren; en bij algemeene toestemming worden de eeuwen die Zijn geboorte voorafgaan teruggeteld vanaf die centrale gebeurtenis en dienovereenkomstig aangeduid. De opkomst en het verval van koningshuizen, de geboorte en het sterven van natiën, de wisselgang in de historie van oorlog en vrede, van voor- en tegenspoed, van gezondheid en pestilentie, getijden van overvloed en van hongersnood, het verschrikkelijk gebeuren van aardbeving en storm, de overwinningen van uitvinding en ontdekking, de tijden waarin de mensch zich in goddelijkheid ontwikkelde en de lange perioden dat hij in ongelooft ronddoolde — alle gebeurlijkheden die de geschiedenis vormen — worden door de gansche Christenheid gerangschikt met verwijzing naar het jaar vóór of na de geboorte van Jezus Christus.

Zijn aardsche leven duurde drie-en-dertig jaren, waarvan Hij er slechts drie besteedde als een erkend Leeraar die zich openlijk bezighield met de werkzaamheden aan het ambt van openbaar prediker verbonden. Men bracht Hem op gewelddadige wijze ter dood, alvorens Hij bereikt had wat wij nu den bloei van iemands jaren noemen. Er waren slechts weinigen die Hem persoonlijk kenden; en Zijn faam als een wereldfiguur werd pas na Zijn dood algemeen.

Een kort verslag van enkele Zijner woorden en werken is voor ons bewaard gebleven; en dit verslag, hoe fragmentarisch en onvolledig het ook zij, wordt terecht beschouwd als 's werelds grootsten rijkdom. Het vroegste en meest uitgebreide relaas van Zijn sterfelijk leven is verrat in de schriftuur-verzameling die men het Nieuwe Testament heet; en inderdaad zeggen wereldsche geschiedschrijvers uit Zijn dagen slechts weinig over Hem. Weinig in getal en tevens kort zijn de toespelingen die niet-schriftuurlijke schrijvers op Hem maakten in den tijd, onmiddellijk volgend op Zijn bediening; men kan echter genoeg vinden dat het gewijde verslag bevestigt ten aanzien van werkelijkheid en duur van Christus' aardsche bestaan.

Geen zuivere levensbeschrijving van Jezus als Jongen en als Man is er geschreven of kan geschreven worden, om de afdoende reden dat de noodige data ontbreken. Niettemin heeft er nimmer iemand geleefd van wien meer gezegd en gezongen is, nimmer iemand aan wien een grooter deel der letteren is gewijd. Hij wordt hoog geprezen door Christen, Mohammedaan en Jood, door twijfelaar en ongeloofige, door 's werelds grootste dichters, wijsgeeren, staatslieden, geleerden en geschiedschrijvers. Zelfs de goddelooze zondaar roept in Zijn heiligschennende eedsaflegging de goddelijke meerderheid uit van Hem wiens naam hij met voeten treedt.

Het oogmerk dezer verhandeling is om leven en zending van Jezus als de Christus te beschouwen. In deze onderneming zullen wij geleid moeten worden door het licht van zoowel oude als moderne schriftuur, en, aldus geleid, zullen wij reeds in den aanvang ontdekken dat het woord Gods, zooals het in de laatste dagen geopenbaard is, de Heilige Schrift van vroeger tijden toelicht en duidelijk maakt, en dit is in vele gevallen van het allergrootste gewicht. *).

In stede van onze studie aan te vangen bij de aarsche geboorte van het Heilig Kindeke van Bethlehem, zullen wij de rol beschouwen die de Eerstgeboren Zoon van God speelde in de vroegste hemelraden, ten tijde dat Hij verkozen en verordineerd werd om de Zaligmaker te zijn van het ongebornen geslacht der stervelingen, de Bevrijder van een wereld die men toenmaals aan het vormen was. Wij moeten Hem bestudeeren als de Schepper der wereld, als het Woord der Macht, door wien de doeleinden van den Eeuwigen Vader werden verwerkelijkt toen de aarde bereid werd als een verblijf voor Zijn myriaden geestenkinderen gedurende den aangewezen tijd hunner sterfelijke beproeving. Jezus Christus was en is Jehova, de God van Adam en van Noach, de God van Abraham, Izak en Jacob, de God van Israël, de God op wiens bevel de profeten der eeuwen gesproken hebben, de God van alle natiën, en Hij die nog op aarde regeeren zal als Koning der koningen en Heere der heeren. Zijn wonderbaarlijke doch natuurlijke geboorte, Zijn onbevleete levenswandel in het vleesch, en Zijn vrijwillige dood als een gewijd offer voor de zonden der menschheid, zullen onze eerbiedige aandacht vragen; eveneens Zijn verlossende diensten in de wereld der ontlichaamde geesten; Zijn letterlijke wederopstanding uit den lichamelijken dood tot onsterfelijkheid; Zijn verschillende verschijningen aan de menschen en Zijn verdere bediening als de Verrezen Heer op beide vastelanden; de wederoprichting van Zijn kerk door middel Zijner persoonlijke aanwezigheid en die van den Eeuwigen Vader, in de laatste dagen; en Zijn komen tot Zijnen tempel in de huidige bedeeeling. Al deze stadia in de bediening van den Christus behooren reeds tot het verleden. Onze voorgestelde cursus van onderzoek zal nog verder gaan, in de toekomst, waarover het woord der goddelijke openbaring spreekt. Wij zullen de omstandigheden bespreken van 's Heeren terugkeer in macht en glorie, die zal dienen om op aarde de heerschappij van het Koninkrijk der Hemelen in te wijden, en het voorspelde Duizendjarige Rijk van vrede en gerechtigheid te doen aanvangen. En nog verder zullen wij Hem volgen, door het conflict

*) De Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Paarl van Groote Waarde zijn de standaardwerken van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Deze zullen in de volgende bladzijden worden aangehaald als schriftuur van gelijke waarde, want dit zijn zij.

aan het eind der Duizend Jaren tusschen de machten des hemels en de krachten der hel, tot de voltooiing Zijner overwinning op Satan, zonde en dood, wanneer Hij de verheerlijkte aarde en haar geheiligde scharen, vlekkeloos en celestiaal-gemaakt, den Vader zal aanbieden.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bevestigt dat zij goddelijke bevoegdheid heeft om den heiligen naam Jezus Christus te gebruiken als het wezenlijke deel harer kenmerkende benaming. In het licht van deze verheven aanspraak is het hoogst gewenscht om na te gaan welke bijzondere boodschap de Kerk de wereld heeft te geven betreffende den Bevrijder en Zaligmaker van het menschelijk geslacht, en wat zij te zeggen heeft ter rechtvaardiging harer plechtige verklaring, of ter verdediging van haar uitsluitenden naam en titel. Naarmate wij met onze studie voortgaan, zullen wij vinden dat onder de speciale leeringen der Kerk betreffende den Christus de volgende zijn:

(1) De eenheid en voortduur Zijner zending in alle eeuwen — hetgeen noodzakelijkerwijs de werkelijkheid van Zijn vóórbestaan en vóór-verordineering inhoudt. (2) Het feit van Zijn vóór-sterfelijk Godschap. (3) De werkelijkheid Zijner vleeschelijke geboorte als kind van zoowel goddelijke als sterfelijke afkomst. (4) De werkelijkheid van Zijn dood en lichamelijke wederopstanding, tengevolge waarvan de macht des doods ten laatste overwonnen zal zijn. (5) De letterlijke verzoening, door Hem teweeggebracht, insluitend het absolute vereischte om persoonlijk te voldoen aan de wetten en verordeningen van Zijn Evangelie als het middel waardoor zaligheid bereikt kan worden. (6) De herstelling van Zijn Priesterschap en het wederoprichten van Zijn Kerk in dezen tijd, die waarlijk de Bedeeling van de Volheid der Tijden is. (7) De zekerheid dat Hij in de naaste toekomst tot de aarde zal terugkeeren, met macht en met groote heerlijkheid, om in Persoon en lichamelijke gedaante als Heere en Koning te regeeren.

Uit „Jesus the Christ”, door J. E. Talmage.

GROOTE ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche conferentie van het Rotterdamsche district zal als volgt worden gehouden:

Op Donderdag 3 Januari en Vrijdag 4 Januari 1929 openbare vergaderingen in het gebouw „Excelsior”, St. Janstraat 15a, Rotterdam, om half acht des avonds. Des Zaterdagds om 10 uur een vergadering voor de zendelingen; dienzelfden dag om half acht een bijeenkomst voor de ambtenaren en ambtenaressen uit het Rotterdamsche district, benevens de dragers van het Priesterschap.

Openbare vergaderingen worden gehouden in het Nutsgebouw op Zondag 6 Januari a.s., des morgens tien uur en des avonds half zeven.

Des namiddags om 2 uur eveneens een openbare vergadering in het Gebouw „Excelsior”, St. Janstraat 15a.

Nog een kans om het zuivere Evangelie te hooren!
Komt Allen! Vrije Toegang! Geen Collecte!